

Kemal Lokman

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kemal Lokman

Bir sonbahar günü 1977 yılının kasım ayının on dördüncü günü İstanbul'da doğdu. İlk,orta ve lise eğitimini İstanbul'da tamamladı. Yüksek öğrenimini Ankara'da Gazi Üniversitesi'nde tamamlayan Kemal Lokman bu yıllarda bir çok şiir yazmıştır. (1996 - 2000)

Eğitimi tamamlandıktan sonra, eğitim alanı olan öğretmenliği seçmeyerek, bilgisayar ve tekstil alanında bir çok firmada çalışmış, şu anda da tekstil sektöründe çalışmaya devam etmektedir. Evli ve bir kız babasıdır.

Şiirlerinde hayatı, insanı, ölümü ve aşkı farklı açılardan yorumlamıştır. Kemal Lokman için kafiyeden, ölçüden, ahenkten daha önemlisi anlatılan şeydir. Şiirlerinde anlatılan şeyler çoğu zaman gerçek hayattan alıntılardır. Herkesin sorguladığı şeylerdir. Herkesin özlemine duyduğu dünya anlatılır kimi zaman. Kemal Lokman, cümlenin öğelerinin, konumlandırmasını, farklı yerlerde kullanmıştır.Kimi zaman fiil, aynen konuşmada olduğu gibi başta yer almış, bazen de yer ya da zaman bildiren tümleç, cümlenin başına geçmiş ifadeye güç kazandırmıştır. Kemal Lokman, bilinçli olarak dil kurallarına farklı yorumlar getirmiş, denemeler yapmıştır. Burda yayınlanmayan bir çok şiir ve deneme yazıları olan Kemal Lokman yazmaya devam etmektedir.

Anladım ki, Sen Yokmuşsun

Babam'a,

bakıyordu gözlerim,
sen değildin..
senin gözlerin, daha bir yumuşak bakardı..

bir ses geliyordu,
ama ne senin tavrında, ne senin tonunda,
işte öylesine, anlamsızca...

sen olmayan, sene
öylesine anlamlar yüklemişim,
derin sandığım sular,
meğer o kadar sığmış ki...

anladım ki, yokluk
anladım ki, ölüm varmış..
anladım ki, sen yokmuşsun..

Kemal Lokman

Bazen

mutsuz olmamayı da öğreniyor insan,
bazen elindekilerle yetinmeyi
bazen çocuksu bir sevinçle açıyor kapıları

başkasını görmeye alışıyor insan

sevgi saatlerini kızıma
öfke saatlerimi kirlenen bu dünyaya
verdim
kah çocuk sevinci, kah çocuk öfkesi
bir geliyor, bir gidiyor

Kemal Lokman

Bilgisayarcının Aşkı

Seni seviyorum
Bütün hard disk kapasitemle
Ramlerimden çiplerime kadar
Ana kartımdaki kart tam kadar
Biosuma cihaz virüsü girsin ki seviyorum

Seni seviyorum
İşlemcimdeki micro çipler kadar
Beynindeki loplari seviyorum
Loplarındaki o kıvrımlara seviyorum

Bu gerçek bir aşk
Elektro aşk sadece
Ruhu da var kendi de
Sana bütün portlarımı açtım
Tam paylaşım verdim
Artık ağıma erişmeni bekliyorum

Kemal Lokman

Bir gün beni anlarsa..

bir gün beni anlarsa,
Ŗu dođan gneŖ,
Üstümüzde gezip duran bulutlar.
o gün yeni bir gün dođmuŖ,
iŖte yeniden, iŖte bir daha diye
bađırmıŖımdır,
kimse duymadan sessizce...

16-12-2016 - istanbul

Kemal Lokman

Çeşme Olmuş Gözlerin

Ne o sitemle sulamışsın
Çeşme olmuş gözlerin
Hasret dolu bakışların
Boğmuş uzaklarda kendini
Değer mi sevdiğim
Hasretine, sevdiğine
Üzme o bakışlarındaki
Durgun gülümseyişi
Bir şey olmasın sakın
o kahverengi karışık
Elalığa
1997 - İstanbul

Kemal Lokman

Dağ Çiçeđi

Sen bir dağ çiçeđisin,
Bilmem ki hangi dađın çiçeđisin...

Dağ çiçekleri güzel olur,
Kimse görmez onları...
Dağ çiçekleri nazlı olur,
Kışın açar yaprakları..

Sevdim seni ben,
Dağ çiçeklerini gibi,
Dađlara vuruldum ben,
Karacaođlan gibi..

Bir gün bulacađım seni
Toprak olacađım,
yađmur olacađım,
kar olup yađacađım,
bir kış olup üzerini örteceğim,
bir gün bulacađım seni...

23,6,2000

Kemal Lokman

Eskiden Olsaydı

Eskiden olsaydı
Boğardın bakışlarınla yalnızlığım
Sersemliğimi hatırlatırdın gülümsemele
Neyini severdim hiç bilmem
Alamazdım gözlerimi senden

Doyamazdım bakmaya
Uzun uzun seyredirdim seni
Heyecanlı heyecanlı anlatırdın
Bir şeyler
Kah havadan, kah sudan

Bakardım ardın sıra
Ne güzel yürür giderdin
Salına salına

Elinde hep bir şeyler olurdu
Ya sallardın sağa sola
Ya oynardın evire çevire
Gözüm takılırdı hep

Sonra kalbim takıldı
Artık gözlerim kapalı olsa da
Sen varsın...

Sen vardın...

Bir sonbahar günü
Girdin hayatıma
Ve
Bir sonbahar günü
Gittin

Eskiden olsaydı
Oturup ağlardım

Hani derler ya eskidendi, o günler

Kemal Lokman

Fani

sonsuz havale ettiğimiz,
o kadar çok şey var ki
belki de
her şey aslının yansıması
yansımalarla dolu fani dünyada
bir baki nefesiz

Kemal Lokman

Fark Edemezsiniz

Kimi zaman
Ölüm geçer de önünüzden,
Fark edemezsiniz...

Kara bir kelebeğin kanatlarında
Yazılıdır da
Okuyamazsınız

Kimi, başka dünyalara taşıyacağını,
Bilemezsiniz

İçinizi ürpertir, titrersiniz
Çünkü siyahtır,
Çünkü soğuktur,
Kanatlarında ölüm saklıdır,
Bir türlü sevemezsiniz..

Bakmayın,
Soğuk durduklarına
Yürekleri sınırsızdır...

Bakmayın,
Karalara büründüklerine
Bu dünya karartmıştır,
Cennetten gelmişlerdir,
Rengarenktirler...

1998 - İstanbul

Kemal Lokman

Hatırlıyor Musun Küçük Kız

Hatırlıyor musun küçük kız?
O gün
Ellerimi sımsıkı tutmuştun,
Beni gördüğünde sımsıkı sarılmıştın...
Nerden bilebilirdim ki,
Ayrılmayı beynine yazdığını
Kalbinden beni silmek istediğini...

Daha içten konuşuyor,
Daha içten gülüyordun...
Beni sevdiğini söylüyordun,
daha da fazla...
Anlamıştım bir şeyler olacağını ama,
Nerden bilebilirdim ki,
Ayrılmayı beynine yazdığını,
Kalbinden beni silmek istediğini...
Ben bakıyordum, sen kaçırıyordun,
Parlıyordu gözlerin...
Her şeye rağmen,
Gözlerimin içine bakamıyordun...
Sanki bir başka bakıyordun, dünyaya
Ve bana
Bir şeyler vardı, söylemek istediğin,
Belki bir mektup vardı, yazdığın
Ama içinde saklıyordun.
Çantanın ya da kalbinin
Nerden bilebilirdim ki,
Ayrılmayı beynine yazdığını,
Kalbinden beni silmek istediğini...

Bana başka başka şeyler söylüyordun,
Bana anlamsız geliyordu...
Bana anlamlı gelen şeyler söyleyecektin,
Bana başka başka gelecekti belki de...
Bir şeyler vardı, çözemediğim,
Belki de çözmek bile istemediğim...
Senden bir parça olmayan, şeyler vardı,
Seni kaplayan, belki de adı olmayan...
Nerden bilebilirdim ki,
Ayrılmayı beynine yazdığını
Kalbinden beni silmek istediğini...
Sonunda çantandan bir gül çıkardın,
Her şeyi anlatan...
Sarı bir güldü, boynu hafif bükük,
Beni yaralayan...
Sevdim dedin bana, çok sevdim,
Aşık ta oldum sana üstelik..
Ama babam kızdı, bana dün akşam,
Dedi ki, yaşın küçük...
Sus dedim, ağlama,
Hayat uzun, kader böyle...
Ben de sevdim seni,

Ben de aşık oldum...
Anlamadım küçük olduğunu,
Sormadım ki, hiç yaşını...
Nerden bilebilirdim ki,
Bir gün her şeyin biteceğini,
Ayrılacağımızı,
Bir gün babanın kızacağını...

Istanbul - 4,11,2003

Kemal Lokman

Hayalinle Kavga

Kavga edip her gece,
Hayalinle
Sorgulayıp yoklu
Dalıp derin
Gecenin
Seni yaşarım
Rüyaldca.
Duyamadan,
Hi ssedemeden,
Tadamadan,
Ne zaman başlayıp
Ne zaman biteceğini
Bile bilemeden
Seni yaşarım,
Rüyalarda.
Sonra gefirir beni,
Ruyakır şehrinin
Bir kara treni,
Soğuk yatağıma...
Terler içinde uyanınca sensiz,
Soverim yıcılızlığıma,
Küfrederim bu şehre...
1996 - İstanbul

Kemal Lokman

Hiç Düşündün mü

Hiç düşündün mü atar gözüken,
Şu kalbini

Ya korkmuyorsa ölümden
Bu yürek...
Ya dar ağaçlarına sevdalıysa

Ya batan bir geminin
Kaptanıysa
Ve gemisiyle batmayı
Diliyorsa...

Ya tuzlu bir suyun
Balığıysa
Ve tatlı bir suyu
Arzuluyorsa...

Ya batan bir güneş
Olmaksa
Ve bir daha doğmamaksa
Hayali...

Ya ölümlere mezarlara
Gönül bağlamışsa
Ya ölüme sevdalıysa
Ve ölümü ölmeden,
Tadıyorsa...

Kemal Lokman

İki Şeyi Hiç Unutmadım

İki şeyi unutmadım
Hiç bir zaman:
Ölümü ve sevmeyi
Ne seni sevmeyi unuftum
Ne de sevdam uğruna ölmeyi
Bir seni sevdim
Bir de ölümü
Bir seni istedim Allah'tan
Bir de ölümü
Galiba en güzeli seninle ölmek
Benimle gelir misin ölüme
27,02,2003 - İstanbul

Kemal Lokman

Mavi Gözyaşı

bu diyarı terk ederken güneş
bugün arkasında
götüremedi maviliğini denizin
alamadı pırıltısını dalgaların
söyletemedi sessizlik şarkısını
taşıyamadı yanında
özlemleri, hasretleri, umutları
ağır geldi sevdalar
ve o hıçkırığı duydu
herkes
ağlayan güne ve denize
son bir kez baktı
süzüldü kirpiklerinden
iki damla MAVİ GÖZYAŞI

Kemal Lokman

Maviler İçinden

Maviler içinde
Gölge bir şehir burası
Buğulu yansımaların şehri
Senin kadar yalan,
Benim kadar gerçek
Aydınlık buraya
Ölüm kadar yakın,
Senin kadar uzak
Bilinmez bir şehir burası...

Kemal Lokman

Olmasa Yüreğimde Sevdan

Olmasa yüreğimde
Sevdan
Kalır mı farkı,
En güzel baharların
Kıştan'
Yaşamasa gönlümde
Sevgin
Kalır mı farkı,
beli dolu çağların
Ölümden?

Kemal Lokman

Ona Sevdalı

Ben
Ve o...
İşte ötelere açılan gemi
Ufuklara doğru
Beni sevdalardan
Uzak koyamaz
Hiç ama hiçbir şey
Ben ona bağlı ben ona sevdalı
Onunla aynı yolda

Kemal Lokman

Ölüme Yolculuk

ölüme yolculuk,

hayattan demir alma zamanı
sen ol isterim yanımda,
bir anlayan ol
bir dinleyen ol

bir şarkı gibi kelimelerinin ardı,
bir deniz dalgasının sesi
bir martının çığığı
ölüm gelsin
başlasın sonsuz yolculuk
kalanlara son bir veda

16-12-2016 - istanbul

Kemal Lokman

Ömür Törpüsüydün Sen

Ömür törpüsüydün sen,
Her gün bin ömrü törpüleyen...
Zaman, yer ve mekan
Her biri bir bilinmeyen...
1998 - Ankara

Kemal Lokman

Sen

Sen,
Hiçbir zaman
Küçük denizlere
Mahkum olmayan
Bir damla suydun
Asla
Küçük kaplara
Sığdıramadığımız
Bir taşkın su
Kah yavaş, kah hızlı
Akardın
Yanan ve yakıcı
İki elementten oluşan
Bir suymuşsun
Şimdi anlıyorum
Bakışlarında gizlediğin
O deli yangını...

Kemal Lokman

Sen Çok Uzaklardaydın

sen bazen çok uzaklardaydın
bazen de çok yakınlardaydın
seni görebildiğim tek yer
rüyalarımın beşiğiydi biliyor musun?

Kemal Lokman

Sen Değildin

Göz goze geldik önce
Yüzyüze
Bana bakıyordun,
Gözlerin gözlerimin içinde
Adeta dans ediyordu
Gürültülü bir müzik eşliğinde
Sana bakıyordum
Seni göremiyordum
Sen yerinde, bir başkası vardı
Yüzünü göremiyordum
Gözlerini
Bir suret vardı karşımda
Öylesine duran
Bir hayal olmalı, bir yanılsama
Karşımdaydın,
Ama artık tanıdık gelmiyordun
Sesin,
Ba çağırırken bile
Bana eski bir şarkı gibi gelen sesin
Bana bir şeyler söylüyordu
Senin sesindi
Ama
Bana tanıdık gelmiyordu söyledi kleri n
Umurumda bile değildi
Ne söylüyordun, nelerden bahsediyordun
Anladım ki,
Ne eski sen varsın, ne eski günler
Her şey, ama her şey
Acılarla, ayrılıklarla dolu
Aşk tarihinin sayfalarına
Birkaç cümleyle yazılmış
Zühreyle Tahir misali

23/2/2004 - ISTANBUL

Kemal Lokman

Sen Küçük Şeylerin Adamı Değildin

Sen ki
Küçük dağların değil
Büyük dağları
Devirmeye geldin

Sana ne
Küçük dalgalardan
Büyük fırlınaları
Durdurmaya geldin

Sen ki
Küçük sevdalar için
Atan kalbini
Söküp, atmaya geldin...

Sen ki
Yalancı dünyaya
Meyleden bedenini
Vurup, öldürmeye geldin...

Sahte sevgilere
Veremezsin kendini
Siler, atarsın bir kalemle
Sen
Evet sen
Büyük aşklar için
Doğdun...

Kemal Lokman

Seni Kalbimin Ortasına Koydum

Seni
Kartalların bile ulaşamayacağı
Kaf dağının zirvesine bıraktım
Kimse bulmasın, görmesin diye..

Seni
Hiçbir ışığın giremeyeceği
Karanlıklar ülkesine salıverdim
Kimse görmesin bilmesin diye...

Seni
Kimsenin sevemeyeceği
Kalbimin ortasına koydum
Bir gül gibi açasın diye

Istanbul 2002

Kemal Lokman

Seni Ürkek Yapan Bakışlarım

Seni ürkek yapan
Bakışların
Bir gün unutacak beni
Görmeden
Sevgimin ülkesini

Seni utangaç kılan
Yüreğin
Bir gün söndürecek beni
Hissedemeden
Tutkumun kalesini

Seni bilinmeze iten
Sözlerin
Bir gün üzecek beni
Anlatamadan
Sensizlik şehrini

1997 - Ankara

Kemal Lokman

Sevgimin Sınırı Yok kİ

Sevgimin sınırı yok ki benim,
Sana
Her kıtadan,
Her ÷lkeden,
Her dilden,
Kucaklar dolusu sevgiler,
Gönderebilirim...

TE DUA
ICH LIEBE DICH
VOLIMTE
OBICHAM TE
WO İE NI
JET'AİME
İK HOU VAN JE
1 LOVE YOU
TE AMO
TI AMO
KİMİ O AI SHİTERU
SU KİYO
JEG ELSKER BEG
LUBİMTA
I LV U
TE JUBESC
YATYEBYA LYUBLYU
MAIN TUMSE MUHABBATKARTHOON
S'A GA PO
ENE UHUBBUKE
YANI
SENİ ÇOOOOK SEVİYORUM...

Kemal Lokman

Yaşadık Belki de Sevdik

İnadına yaşamak benim ki
Meydan okumak
Hayatımın kirli sayfalarına,
Bir bir dokunmak
Bir yük bırakmak ardında
Ve belki yıllar sonra
Birkaç kelimeyle anılmak
Sessiz bir hayal cümlesi,
Yazmak ve yaşamak
Ve hayatlarına
Birer kabus olduğum insanlara
Belki de sevgiyi öğretmek
Ardımda kalan iki kelime
Sevgi ve yaşamak
Yaşadık belki de sevdik...

1998 - Ankara

Kemal Lokman

Yazabiliyorsan Varsın

Yazabiliyorsan varsın
Yazabildiğin kadar varsın
Ve yazabildiğin kadar nefes alıyorsun
Unutma
Sanma yazmadan yaşanır
Sanma ki yazmadan nefes alınır
Noktası virgölü var hayatın bile
Yazmadan dünya bile dönmüyor
Unutma
Her şeyin bir başı bir sonu var,
Yazdığın yazının, kurduğun cümlelerin
Koy bir nokta hayata dair
Sevmenin bile bir haddi hesabı var...

Kemal Lokman

Yeniden Yazıyorum Hayatı

Yeniden yazıyorum hayatı
Olduğum yerden, olduğum gibi
Ne var ne yoksa yazasım var hayata dair,
Bembeyaz kağıtlara....

Ayıbı günahı yok
Değişiyorum dünya gibi
Yakınlarımdan kurtuluyorum,
Kabuklarımdan soyunuyorum
Yılan gibi....

Başka başka diyarlara
Başka başka insanlara kucak açıyorum
Arada bir yaparım ya
Güzel oluyor

Kalmadı gururdan eser
Geride bıraktım aşklarımı
Yeniden yazıyorum hayatı
Noktasına virgülüne kadar

Geçmiş mi o da ne
Nerde kaldı geçmiş dediğimiz
Tarih kitaplarına bile yazmıyor
Aşklarım
Hani o öpüşmeler sevişmeler
Kokunu bile unuttum
Ela olmasaydı
Gözlerinin rengini de unutturdum ya
Şu İstanbul olmasaydı
Şeni de unutturdum ya güzel kız

Kemal Lokman

Yine Sensiz

Yine sensiz
Gecelerle beraber
Girer mi uyku
Sevdalı gözlerime?
Seven kalbime
Sorulur mu hesap

Yine sensiz
Zor bekleyişler
Umulur mu gecedен
Seninle esen bir rüzgar.
Adını fısıldayan,
Haykıran
Deli fırtınalar?

Yine sensiz
Eritmiştin ya
Buzdan kalelerimi sıcaklığınla,
Buz tuttu yine yokluğunda,
Buzdan bir kale...
Ama bu sefer
Hapsetti seni de
İçine...

Başladı yine bir savaş
Korkma!
Seninle değil
Yalnızlığımla...

Bir haykırış
Karanlığa doğru
Belki sana ulaşır
Duyarsın diye

Haydi yaşat yine
Sev!
Sevdir! yine yaşa!
Yine yaşat

Kemal Lokman